

Může Boží lid obhájit Boží charakter?

Pro Tajemství Bible zpracoval Ladislav Hodač

Ve velkém sporu mezi silami dobra a zla jde o otázku, kdo a která strana je schopna nejlépe vládnout celému vesmíru - a kdo, nebo která strana představuje nejlepší principy, podle kterých mohou stvořené, svobodné, inteligentní bytosti žít zdravým, naplněným a šťastným životem věčně. Na naší planetě satan jasně ukazuje, podle jakých principů chce vládnout on. Za zlo, jehož projevy můžeme vidět na každém kroku, je zodpovědný on a lidi, které ovládá a skrze něž působí. Bůh chce naši planetu od všeho zla očistit. Jinými slovy, žádný člověk není divák. My všichni hrajeme v tomto sporu roli a celý vesmír i lidé se dívají.

1. list Korintským 4:9 „Připadá mi, že Bůh nám apoštolům určil poslední místo v řadě, abychom se jako odsouzcenci k smrti stali podívanou světu - lidem i andělům.“

To, jakou roli hrajeme, rozhodne nejen o naší věčné budoucnosti, ale také pokud jsme na Boží straně, můžeme přispět k ospravedlnění Boha a Jeho způsobu vlády, tak jako to udělal Job. Satan v podstatě osočil Joba, že slouží Bohu z vypočítavosti a Boha, že si Jobovu přízeň kupuje.

Job 1:7-11 „⁷Odkud jdeš?‘ zeptal se Hospodin satana. ‚Toulal jsem se po zemi sem a tam,‘ odpověděl mu satan. ‚⁸A všiml sis mého služebníka Joba?‘ řekl mu na to Hospodin. ‚Na zemi mu není rovného - ten muž je bezúhonný a poctivý, bohabojný a prostý všeho zla.‘ ‚⁹Copak Job ctí Boha zadarmo?‘ namítl satan Hospodinu. ‚¹⁰Copak jsi kolem něj, kolem jeho domu a kolem všeho, co má, nepostavil hradbu ze všech stran? Všem, co dělá, žehnáš a jeho stáda se množí po kraji. ¹¹Zkus ale vztáhnout ruku a sáhnout mu na všechno, co má - uvidíš, že ti pak bude do očí zlořečit!‘ ”

Když pak na Joba dolehly rány, které mu způsobil satan, Boha nezapřel a nic špatného proti Němu neřekl.

Job 1:20-22 „²⁰Nato Job vstal, roztrhl svůj plášť a oholil si hlavu. Potom padl na zem a klaněl se: ²¹Nahý jsem vyšel z lůna své matky, nahý se k ní zas navrátím. Hospodin dal, Hospodin vzal. Ať je požehnáno jméno Hospodin!‘ ²² V tom ve všem Job nezhřešil a neobvinil Boha z ničeho špatného.“

Jinými slovy - Job svým jednáním ospravedlnil Boha před očima celého vesmíru. Satanovy argumenty, že slouží Bohu z vypočítavosti, byly vyvráceny. Takové charakterové vlastnosti by měli mít všichni křesťané. Obzvlášť generace doby konce, která bude vystavena pronásledování a utrpení jako žádná jiná.

Daniel 12:1-2 „¹V tom čase povstane Michael, veliký kníže a tvého lidu ochránce. Čas soužení tehdy nastane, jaké dosud nebylo od chvíle, kdy se stali národem. V tom čase bude tvůj lid zachráněn - každý, kdo je zapsán ve knize. ²Tehdy se probudí mnozí, kdo v prachu země spí. Jedni k věčnému životu, jiní k hanbě, pro věčnou výstrahu.“

Ústředním tématem Bible je plán vykoupení, který spočívá v obnovení Božího obrazu v lidech. Od zaslíbení naděje na záchranu, která byla vyslovena v Edenu hned po pádu Adama a Evy v:

Genesis 3:15 „Rozpoutám také nepřátelství mezi tebou a ženou i mezi tvým a jejím potomkem. On ti rozdrtí hlavu a ty mu rozdrtíš patu...“ až po to poslední slavné zaslíbení dané v knize

Zjevení 22:4 „Budou hledět na jeho tvář a na čelech budou mít jeho jméno,“ rozvíjí každá kniha Bible toto podivuhodné téma.

Je to téma o Boží moci, která povznáší člověka a dává nám vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista, jak je psáno v:

1. listu Korintským 15:57 „Ale díky Bohu, který nám dává vítězství v našem Pánu Ježíši Kristu!“

Ten, kdo tuto myšlenku pochopí, má před sebou nekonečné pole pro studium. Má klíč, který mu odemkne celý poklad Božího slova.

Bible vykládá sama sebe. Každý text je třeba srovnávat s jinými texty na dané téma. Student by se měl naučit dívat se na Boží slovo jako na celek a vidět jaký vztah mají jeho části mezi sebou. Měl by získat znalost ústředního tématu Písma. Tedy Boží původní účel pro stvoření světa, vznik velkého sporu mezi silami dobra a zla a dílo vykoupení. Měl by pochopit podstatu dvou principů, které se ucházejí o nadvládu, a měl by se naučit vidět, jak tyto principy působí v reálném životě, když studuje záznamy historie a prorocství. Měl by vidět, jak tento spor proniká do každé fáze lidské zkušenosti; jak se i v životě každého jedince projevuje jeden ze dvou protichůdných principů; a jak, se každý již nyní rozhoduje o tom, na které straně sporu mezi silami dobra a zla bude stát.

Otázkou je, co chce Bůh plánem spásy vůbec dosáhnout? Lucifer, po své vzpouře - zvaný satan, velmi chytrým a rafinovaným způsobem obvinil Boha z toho, že je v konečném důsledku sobecký a chce, aby se všechno dělo jenom podle jeho vůle, bez „svobody“ nezávislého myšlení. Protože podle satana Bůh tento nový druh tzv. „svobody“ neumožnil, tak Ho satan začal představovat jako „přísného a neodpouštějícího“, tedy bytost, jejíž hlavní vlastností je přísná spravedlnost - jako někoho, kdo je strohým, přísným soudcem, a velmi náročným „Stvořitelem“.

Hlavním cílem Ježíše, který opustil nebe a přišel na Zem, bylo říkat o Bohu pravdu. Svojí smrtí na kříži ukázal, že Bůh je ochoten zemřít za bytosti, které stvořil. Tím vyvrátil satanova tvrzení a ukázal, že Bůh je láska, že je spravedlivý a milosrdný. Při pohledu na ukřižování Krista ztratily nepadlé bytosti poslední zbytky sympatie k satanovi a radovali se z Ježíšova výkřiku „dokonáno jest.“ Satan byl poražen. Teprve Kristovou smrtí byl nepadlým světům plně zjeven satanův charakter.

Ale Boží plán pro naši spásu a sjednocení celého vesmíru nebyl ani tehdy plně dokončen. Přestože byla satanovi stržena maska z tváře, nebyl zničen. Bůh věděl, že k šíření dobré zprávy o spáse lidstva díky Kristově smrti po celém světě bude zapotřebí více času. Kdyby na kříži bylo dosaženo plného vítězství nad satanem, tak by to Bůh prohlásil a dějiny smrti a utrpení by již dávno skončily. Skutečností však je, že andělé ani tehdy plně nepochopili vše, co se týkalo velkého sporu. Věci a principy, o které jde, měly být plněji odhaleny. A kvůli lidem i andělům musí satan ještě nějakou dobu existovat. Lidé stejně jako andělé musí vidět jasný kontrast mezi princem světla a princem temnoty. Každý si musí vybrat, komu bude sloužit.

Bůh má samozřejmě svůj plán. Před tím, než Ježíš vystoupil po svém vzkříšení na nebesa, předložil křesťanské církvi jasný popis práce. Apoštol Jan zaznamenal neuvěřitelně dojemnou modlitbu našeho Pána k jeho Nebeskému Otci, kde Ježíš řekl: „Jak jsi mě poslal na svět, poslal jsem je také do světa“

Jan 17:1-26 „¹Když to Ježíš pověděl, zvedl oči k nebi a řekl: "Otče, přišla ta chvíle - oslav svého Syna, aby Syn oslavil tebe. ²Dal jsi mu právo na všechny lidi, aby všem, které jsi mu svěřil, daroval věčný život. ³A to je ten věčný život - aby poznali tebe, jediného pravého Boha, a toho, jehož jsi poslal, Ježíše Krista. ⁴Zjevil jsem tvou slávu na zemi; dílo, jež jsi mi svěřil, jsem vykonal. ⁵Nyní mě, Otče, uveď k sobě do slávy, kterou jsem u tebe měl předtím, než byl svět. ⁶Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi dal ze světa. Byli tvoji a dal jsi je mně. Zachovali tvé slovo ⁷a nyní poznali, že všechno, co jsi mi dal, pochází od tebe. ⁸Slova, jež jsi mi svěřil, jsem předal jim a oni je přijali. Skutečně poznali, že jsem vyšel od tebe, a uvěřili, že jsi mě poslal. ⁹Prosím za ně. Neprosím za svět, ale za ty, jež jsi mi dal, neboť jsou tvoji. ¹⁰Všechno mé je tvé a co je tvé, je mé. Má sláva je v nich. ¹¹Já už nejsem na světě, ale oni jsou na světě a já jdu k tobě. Svatý Otče, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal, aby byli jedno jako my. ¹²Dokud jsem byl s nimi, zachovával jsem je ve tvém jménu, které jsi mi dal. Chránil jsem je a nikdo z nich nezahynul, kromě onoho syna zatracení, aby se naplnilo Písmo. ¹³Ted' ale jdu k tobě a toto říkám na světě, aby má radost v nich byla dokonalá. ¹⁴Dal jsem jim tvé slovo a svět je začal nenávidět, protože nepatří světu, jako ani já nepatřím světu. ¹⁵Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je uchránil před zlým. ¹⁶Nepatří světu, jako ani já nepatřím světu. ¹⁷Posvěť je pravdou; tvé slovo je pravda. ¹⁸Jako jsi

poslal na svět mě, tak jsem já poslal na svět je. ¹⁹Posvěcuji sám sebe za ně, aby i oni byli posvěceni pravdou. ²⁰Neprosím ale jen za ně. Prosím i za ty, kteří ve mě uvěří skrze jejich slovo.

²¹Ať jsou všichni jedno, jako ty, Otče, ve mně a já v tobě; ať jsou i oni jedno v nás, aby svět věřil, že jsi mě poslal. ²²Dal jsem jim slávu, kterou jsi dal mně, aby byli jedno, jako my jsme jedno. ²³Já v nich a ty ve mně, aby byli dokonale jedno a aby svět poznal, že jsi mě poslal a že jsi je miloval, jako jsi miloval mě. ²⁴Otče, chci, aby ti, jež jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já, aby viděli slávu, kterou jsi mi dal, neboť jsi mě miloval před stvořením světa. ²⁵Spravedlivý Otče, svět tě nezná, ale já tě znám. Tihle poznali, že jsi mě poslal, ²⁶a já jsem jim dal poznat tvé jméno a ještě dám, aby láska, kterou jsi mě miloval, byla v nich a já v nich.“

Je zřejmé, že tato modlitba vyžaduje, aby nad ní každý v klidu a tichosti přemýšlel sám. Opravdu myslí Ježíš vážně to, co zde říká? Máme tedy my dělat přesně to, k čemu byl On poslán na tento svět? Je tedy opravdu možné, že v některých důležitých aspektech závisí plán spásy na tom, aby Jeho učedníci věrně dělali to, co tak věrně dělal On? Bylo by možné, že pokud to tak neučiní, tak budou Jeho následovníky pouze podle jména? A pak tito lidé jednoho dne od Něj uslyší ta strašlivá slova:

Matouš 7:23 „A tehdy jim jasně řeknu: „Nikdy jsem vás neznal. Odejděte ode mě vy, kdo pácháte zlo!““

To co se v češtině překládá jako zlo nebo nepravost, je v řečtině slovo „anomia“, což znamená bezzákonnost.

Bůh nabízí svému lidu spolupráci na všem, co On reprezentuje a plánuje. Ježíš vždy v každé generaci a ve všech zemích našel někoho, kdo pochopil, co po něm chce. Tito lidé s nadšením pracovali pro svého nebeského Otce a tato práce se stala jejich životem! Nic není více vzrušujícího než to! I dnes má Bůh všude na zemi svůj lid.

Zjevení 12:17 „Tehdy se drak na ženu rozhněval a odešel svést boj s ostatními z jejího semene, kteří zachovávají Boží přikázání a drží se Ježíšova svědectví.“

I tito lidé vědí, že pokud Ho budou nadále poslouchat a následovat, tak jim pomůže udělat vše, co po nich chce.

Když Bůh stvořil člověka, tak je stvořil ke svému obrazu a celá nebesa byla svědkem jejich stvoření. Měli osídlit celou Zem. Bůh dále plánoval, že my ve spolupráci s Ním se budeme podílet na ukončení satanovy vzpoury. To zní docela, jako že máme velkou zodpovědnost a také schopnost uspišit druhý příchod, nebo jej oddálit!

EGW napsala v knize 1SM-Vybraná poselství sv. 1. 68.1 roku 1883, že Kristus již mohl dávno přijít. „Kdyby se adventisté po velkém zklamání v roce 1844 pevně chopili své víry a společně pokračovali ve zjevování Boží prozřetelnosti, kdyby přijali poselství třetího anděla a silou Ducha svatého ho ohlásili světu, spatřili by Boží spasení. Pán by mocně podpořil jejich úsilí, dílo by bylo ukončeno a Kristus by přišel již dříve (před rokem 1883), aby přinesl svému lidu jeho odplatu. Také v **(Ev 695.3)* (Ms4-1883.52)**

Takto byla práce zdržována a svět byl ponechán v temnotě. ... Kdyby se celá společnost adventistů sjednotila na Božím Desateru a v Ježíšově víře, jak zcela odlišné by byly naše dějiny!“
(1SM 68.2) (Ev 695.3)* (Ms4-1883.53)

V roce 1884 napsala v 4SP – Duch proroctví sv. 4, 291.1 že dlouhé zpoždění příchodu Ježíše není Boží vůlí. „Dějiny starověkého Izraele jsou nápadným příkladem minulých zkušeností adventistů. Bůh vedl svůj lid v adventním hnutí stejně, jako vedl izraelské děti z Egypta. Jejich víra byla vyzkoušena velkým zklamáním stejně jako u Hebrejců v Rudém moři. Kdyby stále věřili vůdčí ruce, která s nimi byla v jejich minulé zkušenosti, viděli by Boží spasení. Kdyby všichni, kteří v roce 1844 jednotně pracovali na díle, přijali poselství třetího anděla a hlásali jej v moci Ducha svatého, Pán by jejich úsilí mocně podpořil. Svět by pokryla záplava světla. Již před mnoha lety by byli obyvatelé Země varováni,

závěrečné dílo by bylo dokončeno a Kristus by přišel vysvobodit svůj lid. ... nebylo Boží vůlí, aby se příchod Krista o tolik opozdil a aby jeho lid zůstával tak dlouho v tomto světě hříchu a zármutku.“
(4SP 292.1)

Na straně 292, je dále řečeno, že Ježíš odkládá svůj příchod „ze soucitu ke světu“.
„Ježíš svůj příchod odkládá ze soucitu ke světu, aby hříšníci měli příležitost vyslechnout varování a nalézt v NĚM útočiště, než bude vylit Boží hněv.“ **(4SP 292.1)**

EGW ISM vybraná poselství 68.3 sv. 1, roku 1883. Hřích nás zde zdržel „po mnoho let.“
„Boží vůlí nebylo, aby se Kristův příchod takto opozdil. Bůh nezamýšlel, že Jeho lid – Izrael - by měl 40 let bloudit po poušti. Slíbil jim, že je povede přímo do země Kananejské a tam je usadí jako svatý, zdravý a šťastný lid. Ale ti, kterým to bylo zprvu zvěstováno, tam „pro nevěru“ nevstoupili **(Žd. 3,19)**. Jejich srdce bylo naplněno reptáním, vzpourou a nenávistí a On nemohl splnit svou smlouvu, kterou s nimi uzavřel.“ **(Ms4-1883.54) (Ev 696.1)**

A dále píše na str. 69 „Čtyřicet let nevěry a reptání starého Izraele způsobilo, že byl vyloučen z dědictví Kananejské země. Pro tytéž hříchy se odkládá vstup novodobého Izraele do nebeského Kanánu. Boží zaslíbení však v žádném případě nezklamala. Jsou to nevěra, světskost, neposvěcenost a nesnášenlivost mezi lidem, který se hlásí k Pánu, jež nás zdržují na tomto světě hříchu a bolesti tolik let.“**(Ms4-1883.55)(Ev696.2)(ISM69.1).**

Pojďme uvažovat dále. Několik hodin před svým ukřižováním a několik týdnů před svým nanebevstoupením, uskutečnil Ježíš plán C. Proč plán C? Plán A selhal, když Adam a Eva museli být vyhnáni ze zahrady Eden kvůli své vzpouře. Plán B selhal, když Izraelský národ promarnil příležitost být věrným Božím lidem, který reprezentuje principy Boží vlády.

Plánem C se stala křesťanská církev! Novozákonní Boží lid se stal nositelem pravdy o Bohu, jeho charakteru, plánu spasení, pravdy o tom, že Bohu lze věřit, že je spravedlivý, milosrdný a že jeho Zákon je zákonem svobody. Že Jeho láska k lidem přesahuje všechno chápání. Že uschopňuje lidi, kteří mají slabou vůli, aby spolupracovali na naplnění Jeho vůle na celé zemi. Stejně tak, jako nadšení a radostní andělé naplňují Jeho vůli v nebi.

Zjevení 5:11-13 „¹¹Okolo trůnu, těch bytostí a starců jsem viděl a slyšel hlas mnoha andělů. Byly jich miliony a miliardy ¹²a volali mocným hlasem: ‚Hoden je ten zabitý Beránek přijmout moc a bohatství, moudrost a sílu, slávu, chválu a čest!‘ ¹³Také všechno stvoření, které je na nebi, na zemi, pod zemí i v moři, všechno, co je v nich, jsem slyšel volat: ‚Sedícimu na trůnu a Beránkovi chvála a čest, sláva i vláda na věky věků!‘ “

Ježíš nás vyzývá, abychom se modlili o příchod Božího království.

Lukáš 11:2 „Pověděl jim: ‚Když se modlíte, říkejte: Otče, ať se posvětí tvé jméno! Ať přijde tvé království!‘ “

Matouš 6:9-10 „⁹Proto se modlete takto: Otče náš, který jsi v nebesích, ať se posvětí tvé jméno! ¹⁰Ať přijde tvé království! Ať se stane tvoje vůle jako v nebi, tak i na zemi.“

To, co Bůh původně zamýšlel udělat pro svět prostřednictvím svého vyvoleného národa Izraele, nakonec dosáhne dnes prostřednictvím své církve na zemi. V plánu C máme my dnes, jako Boží lid, stejné poslání jaké měl Bůh pro Adama a Evu a pro židovský národ: Totiž že prostřednictvím svého lidu bude světu zjeven Kristův charakter a zásady Jeho království. Bůh touží po tom, aby Jeho lid odpověděl na satanova obvinění tím, že ukáže jaké výsledky přinese poslušnost principům Boží vlády.

Toto spojení mezi Božím pověřením pro církve - že křesťanský odraz jeho charakteru a zásad bude jeho „svědkem“ světu a že Ježíšův návrat závisí na tom, kdy bylo toto „svědectví“ věrně provedeno - je přehledně shrnuto v těchto slovech:

EGW. Kristova podobenství str. 416 „Svět zahaluje temnota nedostatečného poznání Boha. Lidé neznají Boží charakter, nesprávně Jej chápou a představují. V této době má být hlásáno Boží poselství, které má osvětlující vliv a spásnou moc. Toto poselství má seznámit lidi s Božím charakterem. Do temnoty světa má zazářit světlo Boží slávy, světlo jeho lásky, milosrdenství a pravdy. Lidé, kteří očekávají Ženicha mají ostatním říkat: „Hle, váš Bůh!“ Poslední paprsky světla milosti, poslední poselství milosti, které má osvětlit svět to je zjevení Božího charakteru, Boží lásky.“

Boží děti mají slávu svého Otce zobrazit svým životem a povahou, mají ukazovat, co pro ně vykonala Boží milost. Světlo Slunce spravedlnosti Ježíše Krista má vyzařovat z praktického života, ze slov a nesobeckých činů.

1. list Janův 5:18-20 „¹⁸ Víme, že žádný, kdo se narodil z Boha, nehřeší. Kdo se narodil z Boha, opatruje se, aby se ho ten Zlý nedotýkal. ¹⁹ Víme, že my jsme z Boha, ale celý svět leží ve Zlu. ²⁰ A víme, že Boží Syn přišel a dal nám schopnost znát pravého Boha, a tak jsme v něm, totiž v jeho Synu Ježíši Kristu. On je ten pravý Bůh a věčný život.“

Uvažujme: Pokud Ježíš porazil na kříži satana beze zbytku, pokud tedy byl satan beze zbytku odhalen a pokud byly všechny otázky týkající se jeho vzpoury vysvětleny a vyřešeny, tak proč nebyly dějiny hrůzy, utrpení a smrti na této zemi již dávno ukončeny?

Jediná logická odpověď je, že i po Kristově vítězství na kříži zůstaly stále ještě nějaké otázky nezodpovězeny. To je důvod, proč Ježíš vyzývá nově vzniklou církev, aby po celém světě pokračovala v tom, co dělal On po dobu svého působení na této zemi.

Proto EGW zaměřuje naši pozornost na principy, které musí být plněji odhaleny. A kvůli lidem i andělům musí být satanova existence zatím zachována. Musí mnohem jasněji vidět kontrast mezi princem světla a princem temnoty.

Bůh se ve své nekonečné moudrosti znovu vystavil riziku, když dal křesťanům poslání, stát se součástí dokončení sporu mezi ním a satanem. Křesťanská církev je Božím plánem C v naplnění Jeho záměrů s lidskou rasou.

Je zřejmé, že by nikdo na této planetě nevěděl, co se skutečně na kříži stalo, kdyby Ježíšovi učedníci neposlechli Ježíšovu výzvu a nešířili evangelium po celém světě. Ale kdo by uvěřil těmto učedníkům a jejich poselství, kdyby ta dobrá zpráva o které hovořili, nezměnila jejich životy tak zásadním způsobem ve srovnání s ostatními, kteří měli také silnou náboženskou víru ve své pohanské „bohy“? Opravdu by někdo věnoval Pavlovi vůbec nějakou pozornost, kdyby se jeho přesvědčení, že ukřižovaný Ježíš skutečně přišel z nebe a zemřel za hříchy lidí, neprojevalo v jeho životě?

List Římanům 1:16-17 „¹⁶Nestydím se za evangelium - vždyť je to Boží moc ke spasení každého, kdo věří, předně Žida, ale i Řeka. ¹⁷V něm se totiž zjevuje Boží spravedlnost z víry k víře, jak je psáno: „Spravedlivý pak bude žít z víry.““

Bůh dovolil, aby byl postaven před soud jak On tak i Jeho církve. Cílem je dokázat satanovi, že se mýlil ve všech obviněních, které vznesl proti Božimu charakteru a Jeho vládě.

EGW COL Kristova podobenství 301.2 „Všichni, kteří přijímají Krista jako osobního Spasitele, mají prokázat pravdu evangelia a jeho spásnou moc svým životem. Bůh nevyžaduje nic, aniž by zajistil, že to může být splněno. Skrze milost Kristovu můžeme dosáhnout všeho, co Bůh vyžaduje. Veškeré nebeské bohatství má být zjeveno skrze Boží lid. „V tom je můj Otec oslaven,“ říká Kristus, „že přinášíte mnoho ovoce; tak budete Moji učedníci.“ Jan 15: 8.

Celá Země je Boží vinicí. Ačkoli je nyní v rukou uchvatitele, patří Bohu. Jak stvořením, tak i vykoupením je Jeho. Kristus se obětoval pro svět. "Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozného Syna." Jan 3:16. Díky tomuto jedinému mohou lidé obdržet každý jiný dar. Celý svět denně přijímá požehnání od Boha. Každá kapka deště, každý paprsek světla vrhaný na naši nevděčnou rasu, každý list, květ a ovoce, svědčí o dlouhé Boží snášenlivosti a Jeho velké lásce. COL 301,3

A jak se Mu lidé odvděčují? Jak se staví k Jeho požadavkům? Komu slouží masy lidí po celý svůj život? Slouží mamonu. Jejich cílem je bohatství, postavení, potěšení ve světě. Bohatství, jež je získáno okradáním nejen člověka, ale i Boha. Lidé využívají Jeho dary k uspokojení svého sobectví. Všechno, co mohou uchvátit, má sloužit jejich chamtivosti a jejich lásce k sobeckému potěšení. COL 302.1

Hříchem dnešního světa je stejný hřích, který způsobil zničení Izraele. Nevděčnost Bohu, zanedbávání příležitostí a požehnání, sobecké přivlastňování Božích darů - to byly hříchy, které přivolaly na Izrael hněv. Stejně hříchy přinášejí zkázu dnešnímu světu.

Není divu, že se EGW s obavami ptá: „Jak je na tom v této krizi církev? Splňují její členové Boží požadavky? Plní Jeho pověření a představují jeho charakter světu? Upozorňují své bližní na poslední milosrdné varovné poselství?“

Musíme si položit otázku: Je možné očekávat od těch, kteří tvrdí, že jsou následovníci Ježíše Krista, že obhájí Boha ze satanových nařčení? Stejnou otázku měl i prorok Ezechiel ve své době. Byl zajatcem stejně jako mnoho dalších Izraelitů v Babylonu; po stovky let byl Boží lid pro svého Pána skutečně ostudou a On je už nemohl bránit.

Když Bůh mluvil o plánu B, řekl Ezechielovi, jak Jeho lid – Izrael, zneuctil Jeho jméno a selhal.

Ezechiel 36:20-23 „²⁰Kamkoli ale mezi národy přišli, všude mé svaté jméno znesvětili. Říkalo se totiž o nich: ‚Jsou Hospodinův lid, ale z jeho země museli odejít.‘ ²¹Proto jsem byl pohnut lítostí nad svým svatým jménem, které dům Izraele znesvětil mezi národy, kamkoli přišli. ²²Proto řekni domu Izraele - Tak praví Panovník Hospodin: Nedělám to kvůli vám, dome Izraele, ale kvůli svému svatému jménu, které jste znesvětili mezi národy, kamkoli jste přišli. ²³Posvětim své veliké jméno, znesvěcené mezi národy, jméno, které jste mezi nimi znesvětili. Tehdy národy poznají, že já jsem Hospodin - až na vás před jejich očima prokážu, jak jsem svatý, praví Panovník Hospodin.“

Život a smrt našeho Pána Ježíše byly první fází v obhájení charakteru a vlády Stvořitele. Druhá fáze obhájení Božího jména a charakteru bude probíhat skrze působení milosti v životech věrných křesťanů.

EGW DA 671.3 „Spasitel přišel oslavit Otce tím, že ukazoval světu jeho lásku. Podobně měl Duch svatý oslavit Krista tím, že bude světu zjevovat jeho milost. V člověku má být obnoven Boží obraz. Při zdokonalování lidské povahy jde o Boží čest i o čest Kristovu.“

Charakter křesťanů v době konce, tedy těch, kteří „zachovávají Boží přikázání a mají víru Ježíšovu“, odráží stejnou kvalitu, která se projevila v životech Enocha, Daniela a všech ostatních, kteří dovolili Bohu, aby jim dal nové srdce a nového ducha, srdce z masa místo srdcí z kamene.

Jobova zkušenost byla a je předlohou pro věrné lidi všech dob:

Job 23:10-12 „¹⁰Zato on zná mé cesty i mé zastávky; ukážu se jako zlato, až mě vyzkouší. ¹¹Má noha se přidržela jeho šlépějí, sledoval jsem jeho cestu, nesešel jsem z ní. ¹²Nevzdálil jsem se příkazům jeho rtů, v nitru jsem uchovával výroky jeho úst.“

Trpělivou vytrvalostí obhájil Job svůj vlastní charakter, a tím i charakter svého Stvořitele, jehož představitelem byl.

Když pochopíme, že nejvyšší výsadou křesťana je spojit se s Ježíšem při obhájení Boha a Jeho charakteru před očima celého vesmíru, tak se náš celý náboženský život obrátí vzhůru nohama. Místo toho, abychom se soustředili na odměnu zaměřenou pro sebe, tak bude naší nejnítěžší potřebou hájit Boha tím, že budeme poukazovat na Boží dobrotu, milosrdenství a lásku ke všem lidem. A také tím budeme žít v praktickém životě. To je odpověď a vděčnost za Jeho nepochopitelnou lásku k nám.

Plán C zahrnuje všechny aspekty života křesťana. Všechno dostává novou barvu - fouká tzv. nový vítr. Vše, co děláme, děláme z vděčnosti.

Prosba Ellen White se odráží v jejích spisech: **5T 746** „Jestliže některý lid potřeboval stále rostoucí světlo z nebe, tak je to lid, který si Bůh povolal v této nebezpečné době, aby byl strážcem Jeho svatého zákona a bránil jeho povahu před světem. Ti kterým Bůh svěřil tak svatý odkaz, musí skrze pravdy, kterým věří, být proniknuti božím Duchem, pozdviženi a oživeni.“

Boží lid musí mít zkušenost, která je popsána v Pavlově listu:

Koloským 1:9-14 „[Ode dne, kdy jsme o vás uslyšeli, proto nepřestáváme v modlitbách prosit, abyste byli ve vši moudrosti a duchovním porozumění naplnění poznáním jeho vůle](#) ¹⁰ a abyste svým životem vždy dělali Pánu čest a radost: abyste stále nesli ovoce dobrých skutků, rostli v poznání Boha, ¹¹ byli všemožně posilováni mocí jeho slávy, abyste mohli všechno trpělivě překonat a abyste s radostí ¹² děkovali Otci, který vám umožnil podíl na dědictví svatých ve světle. ¹³ On nás vysvobodil z nadvlády temnoty a přenesl do království svého milovaného Syna, ¹⁴ v němž se nám dostalo vykoupení, totiž odpuštění hříchů.“

Dále EGW **5T 317.2** píše: „Každé Boží dítě, obhájí Jeho povahu. Můžete Pána vyvyšovat; můžete ukázat sílu udržující milost.“

A dále: „Bůh bude mít na zemi lid, který obhájí Jeho čest tím, že bude respektovat všechna jeho přikázání; a jeho přikázání nejsou těžká, nejsou jhem otroctví.“

Může se vůbec nějaký křesťan, který chápe, co Ježíš pro nás udělal v zahradě Getsemane a na kříži, zdráhat udělat to, co po něm Pán chce? Ti, kteří pochopili, jak moc Bůh potřebuje jejich svědectví, jsou na cestě k naplnění Božího plánu C.

Ještě zbývá poslední otázka - jak budeme vědět, že spor mezi silami dobra a zla je u konce? Generace Adventistů již více než století říkají, že Ježíš mohl přijít v „jejich“ době. To zpoždění je způsobeno tím, že nevěsta není na svatbu připravena.

Matouš 25:5 „[Když ženich dlouho nešel, začaly všechny podřimovat a usnuly.](#)“

Bůh zatím prodlévá s vylitím sedmi posledních ran, protože čeká, až bude poslední generace Jeho lidu hodna Jeho pečeti schválení, že mohou být za živa proměněni.

Zjevení 7:1-4 „[Potom jsem uviděl čtyři anděly, kteří stáli ve čtyřech koutech země a drželi čtyři zemské větry, aby vítr nevál na zem ani na moře ani na žádný strom.](#) ²[Spatřil jsem také jiného anděla, který vystupoval od východu slunce a měl pečetidlo živého Boha. Ten zavolal mocným hlasem na ty čtyři anděly, jimž bylo dáno, aby škodili zemi a moři: ³Neškodte zemi ani moři ani stromům, dokud neoznačíme služebníky našeho Boha na jejich čelech!](#) ⁴[A slyšel jsem počet označených: sto čtyřiačtyřicet tisíc jich bylo označeno ze všech pokolení synů Izraele.](#)“

I když s tímto názorem mnozí nesouhlasí, tak Bůh čeká na to, aby mohl vylít pozdní déšť na ty, kteří budou zrcadlit jeho charakter a kterým bude moci vtisknout pečeť svého schválení, protože jim může důvěřovat tak jako Jobovi. Tak jako on dovolili Božímu Duchu, aby proměnil jejich charakter k Božímu obrazu.

Jan popisuje ve

Zjevení 14:1 tento loajální Boží lid doby konce naprosto jasně. „A hle, spatřil jsem Beránka, stojícího na hoře Sion, a s ním sto čtyřiačtyřicet tisíc těch, kteří měli na čelech napsané jeho jméno a jméno jeho Otce.“

verše **4 a 5** ... „⁴To jsou ti, kteří následují Beránka, kamkoli jde; ti byli vykoupeni z lidí jako prvotiny Bohu a Beránkovi. ⁵V jejich ústech nemá místo lež; jsou bez vady.“

Jan pak vidí tuto skupinu lidí stát před Božím trůnem.

Zjevení 22:3-4 ..., ³V tom městě bude stát Boží a Beránkův trůn a jeho služebníci mu budou sloužit. ⁴Budou hledět na jeho tvář a na čelech budou mít jeho jméno.“

O tom, jaký postoj by měl mít Boží lid všech dob a obzvlášť lid žijící v době konce, se dočteme ve

2. listu Petrově 3:10-14 „¹⁰ Pánův den ovšem přijde jako zloděj. Toho dne se nebesa s rachotem zřítí, živly se rozpustí žárem a země se všemi svými skutky bude odhalena. ¹¹Má-li být všechno takto zničeno, jak svatě a zbožně tedy musíte žít vy, ¹²kteří dychtivě vyhlížíte příchod Božího dne! Nebesa se tehdy rozplynou ohněm a živly se roztaví žárem, ¹³my ale vyhlížíme nové nebe a novou zemi - domov spravedlnosti. ¹⁴Nuže, milovaní, vyhlížejte to všechno a snažte se, aby vás Pán zastihl v pokoji, neposkvrněné a bezúhonné.“

Satan je ovšem mistrem manipulace. Od počátku bylo jeho dobře uváženým plánem dovést lidi k tomu, aby na Boha zapomněli. Tím si je pak zajistil jako svou vlastní kořist. Proto se snažil falešně představit Boží charakter a tím vést lidi k mylným a až zvráceným představám o Bohu. Úspěšně si k tomu v minulosti použil například středověkou církev. Stvořitele představil lidem tak, jako by měl vlastnosti knížete temnoty. Boha představil jako by byl svévolný, tvrdý a nesmiřitelný. Tím způsobil, že lidé měli z Boha strach, úzkost a v mnoha případech i nenávisť. Satan doufal, že jím takto podvedené lidi tak zmate, že Boha ze svého vědomí úplně vymažou. To se mu do velké míry podařilo v době Francouzské revoluce. I my jsme z velké míry v dnešní době děti této revoluce. Ateismus, komunismus, fašismus, socialismus, kapitalismus a liberalismus dnešní doby jsou následky této revoluce.

Satanovi jde o to, aby v člověku zničil Boží obraz a vtisknul mu do jeho mysli svůj vlastní obraz, tedy charakter. Chce lidi naplnit svým vlastním duchem a učinit je otroky své vůle. Což, jak můžeme vidět všude kolem sebe, se mu velmi daří. Všechny ty strašné zločiny, které se na této zemi dějí, pocházejí z jeho inspirace.

List Římanům 1:18-32 „¹⁸Z nebe se zjevuje Boží hněv proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří svévolně potlačují pravdu. ¹⁹Co se dá o Bohu poznat, je jim zřetelné, neboť jim to Bůh odhalil. ²⁰Jeho neviditelné znaky - jeho věčnou moc a božství - lze už od stvoření světa rozumem postřehnout v jeho díle. Nemají tedy výmluvu. ²¹Ačkoli Boha poznali, nectili ho jako Boha. Místo aby byli vděční, propadli ve svých myšlenkách marnosti a jejich nerozumné srdce se ocitlo ve tmě. ²²Prohlašují se za moudré, ale jsou blázni. ²³Slávu nesmrtelného Boha vyměnili za pouhé obrazy smrtelného člověka, ptáků, zvěře i plazů. ²⁴Bůh je proto vydal nečistotě, po níž v srdci toužili, aby si navzájem prznili těla, ²⁵když vyměnili Boží pravdu za lež a ctili stvoření a sloužili mu raději nežli Stvořiteli, který je požehnaný navěky. Amen. ²⁶Bůh je proto vydal hanebným vášním. Jejich ženy vyměnily přirozené obcování za to, které je proti přírodě. ²⁷Stejně tak muži opustili přirozené obcování se ženou a vzpláli touhou k sobě navzájem; muži páchají nestydatost s muži a za svou zvrácenost na sebe přivádějí nevyhnutelnou odplatu. ²⁸Když jim známost Boha nebyla dost dobrá, Bůh je vydal jejich zvrácené mysli, aby dělali, co není správné. ²⁹Jsou prolezlí nepravostí, podlostí, chamtivostí a záští; jsou plní závisti, vraždychtivosti, svárlivosti, lsti a zlomyslnosti; ³⁰štváči a pomlouvači, odpůrci Boha, zpupní, arogantní, vychloubační, vynalézaví ve zlu, vzpurní k rodičům; ³¹nerozumní, nespolehliví, bezcitní a nemilosrdní. ³²Přestože znají Boží rozsudek smrti nad pachateli těchto věcí, nejenže je sami dělají, ale ještě to ostatním schvalují.“

Díky hříchu byla přirozenost člověka znehodnocena a podle své vlastní omezenosti a vlastního sobectví si utvořili novou představu o Bohu. A když lidé stále směleji hřešili, tak v jejich myšlení a cítění víc a více mizelo poznání Boha a láska k němu.

V dějinách lidstva to někdy vypadá, jakoby satanův zápas o nadvládu nad člověkem byl korunován úspěchem. Ve staletích před prvním Kristovým příchodem se zdálo, že se svět nachází plně pod panstvím knížetem tmy. Vládl s hrozným násilím, jakoby se hříchem našich prarodičů stala království světa jeho právoplatným vlastnictvím. I lid smlouvy, tedy Izraelský, národ který si Bůh vyvolil, aby na světě udržoval a šířil poznání o Bohu, se tak daleko od Něho odchýlil, že pozbyl veškerou pravou představu o Jeho povaze.

Proto přišel na tento svět Boží Syn - Ježíš Kristus, aby celé planetě zjevil Boha, jako Boha lásky, milosti, soucitu a spravedlnosti. Vykupitel světa, tím jak žil, prorazil tu hustou tmou lží a pomluv, kterými se satan snažil obklopit Boží trůn a Bůh Otec byl lidem opět představen jako světlo života.

Když Filip přišel k Ježíši s prosbou: „Pane, ukaž nám Otce“, Spasitel mu odpověděl:

Jan 14:9-11 „⁹Filipe,‘ odvětil Ježíš, ‚tak dlouho jsem s vámi a nepoznal jsi mě? Kdo viděl mě, viděl Otce. Jak můžeš říkat: Ukaž nám Otce? ¹⁰Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec ve mně? Slova, která vám říkám, neříkám sám od sebe. To Otec, který ve mně přebývá, on působí ty skutky. ¹¹Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně, už jen kvůli těm skutkům věřte.‘“

Kristus zde o sobě říká, že byl poslán na tento padlý svět, aby představil Otce. Boží Duch působí na svědomí každého člověka. Nikdo nebude mít výmluvu, že nemohl pochopit, že Bůh je svou podstatou ušlechtilá bytost. Boží Syn, který zemřel za naše hříchy, před námi stojí ve své milosti a něžném soucitu, ve své lásce a dobrotě, jako ztělesnění božské dokonalosti a jako obraz neviditelného Boha.